

MĂREȚIA NU ESTE SCOPUL

Pastor Paul Hamilton

“Măreția lui Dumnezeu..”

Pastor Paul Hamilton

Fapte 12: Vom studia ceva despre care cunoașteți câte un pic. Ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne ilumineze. Vreau să facem o verificare a spiritului nostru. Numesc lucrul acesta, ajustarea atitudinii.

Fapte 12

Fapte 12:20 Aici Irod era foarte furios cu cei din Tir și Sidon. **Observați în versetul 21, Irod, îmbrăcat haină împărătească în această zi specială, era așezat pe tronul său, și ni se spune că a el a ținut un discurs, iar poporul a strigat, versetul 22, ei spun că este vocea unui dumnezeu cu „d” mic, și nu a unui om. Biblia spune în versetul 23: „Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul.”**

Vreau să știți că există o diferență între măreția umană și măreția Biblică. Frate, dacă nu suntem atenți, putem uita ce este măreția Biblică. Dacă uităm ce este măreția Biblică, uneori conceptul măreției umane în ochii lui Dumnezeu, nu este măreție deloc.

Nu cred că este neapărat greșit să spui că tuturor ne-ar plăcea să fim măreți înaintea Domnului. **Ne-ar plăcea să**

știm că Domnul are o părere bună despre noi, una măreață. Fraților, trebuie să ne amintim câteva principii referitoare la măreția umană.

În această situație oamenii s-au ridicat și au spus că este vocea unui dumnezeu („d”-mic), și nu a unui om. Imediat Dumnezeu l-a doborât într-un mod neobișnuit.

Cum ai vrea să zici: Ce i s-a întâmplat? Eu nu aș vrea mărturia că a furat Gloria Domnului și că l-au mâncat viermii.

Să ne amintim de măreția Biblică.

Un lucru ce trebuie să îl păzim este în Matei 23: este întotdeauna bine când cineva spune prea multe despre noi, suntem atenți să ne ridicăm la înălțimea așteptărilor. **Rețineți: “subestimările supraproduc.”** În alte cuvinte, eu aș prefera ca cineva să aibă așteptări mai puține din partea mea și să fie plăcut surprins, decât să fiu supraapreciat și să dezamăgesc. Nu am trăit la înălțimea așteptărilor!

Îmi place să trăiesc sub premiza: “subestimările supraproduc.” În loc de a avea așteptări mari, și rezultate asemenea unui balon de plumb.

Avertisment: auto-promovarea!

Matei 23:5, „toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni;”

Noi trebuie să fim atenți în fața măreției auto-promovate, nu este vorba numai de imagine. Ascultați, tuturor ne place să fim recunoscuți, însă recunoașterea noastră nu ar trebui să fie scopul nostru.

Observați, ”toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni,” le place recunoașterea, place atenția și place băgarea de seamă.

Observați, „ei își fac filacterele late,” acestea sunt auto-intitulările. Aceste filactere sunt parte a îmbrăcămintei lor. Ideea este cu cât sunt mai late filacterele, cu atât mai mult ar trebui să cunoască Scripturile și cu atât mai spiritual aveai să fi. Oricine poate adăuga bucăți de material hainelor sale. Oricine poate face să arate mai bine, în timp ce măresc tivurile și manșetele hainelor lor.

Era o chestiune culturală, cu cât cunoșteau mai mult din Scriptură, cu atât mai grandioși se prefăceau, era însă de ochii lumii.

Măreția Biblică este când Dumnezeu îți spune să faci ceva în secret, iar El îți va răsplăti pe față. Este total opus măreției umane - unde se fac anumite lucruri pentru a fi văzuți, unde lucrăm pentru a fi recunoscuți, unde se fac lucrurile pentru a fi apreciați.

Uitați-vă în Proverbe 25: Nu este nimic greșit în a face o treabă bună la servicii. Nu este nimic greșit în a face o

treabă bună acasă. Ar trebui să lupti pentru excelență, dar ar trebui să faci lucrurile pentru a fi pe plac lui Dumnezeu. Nu este nimic greșit în aprecieri și răsplătiri. Asigură-te însă că acesta nu este singurul tău scop.

Proverbe 25:27

Să ne oprim aici pentru o clipă și să cugetăm un pic. Cine definește ce este Gloria? Nu ar trebui să fie Creatorul cerului și pământului Cel ce face aceasta? Creatorul universului spune: **„Pentru oameni să caute propria lor glorie, nu este glorie.”** Auto-intitulat, auto-promovat, sinele – voi manipula aceasta pentru propria mea imagine. Observați, **„pentru oameni să caute propria lor glorie, nu este glorie.”**

Atunci ce este? Este deșertăciune. Este zadarnic, spune că nu ar trebui să facem lucrurile în zadar. Pentru că nu este măreț. Zădărnicia nu este măreție. Căci pentru oameni să caute propria lor glorie, nu este glorie. Este deșertăciune. Este zădărnicie.

Când ajungem la scaunul de judecată al lui Cristos, vom fi uimiți în fața adevăratei măreții.

De exemplu bănuții văduvei. **Îi vedeți pe toți cei ce aruncă sume mari de bani, iar Domnul îi oprește și spune, vedeți aceasta? Țineți minte, numerele nu sunt întotdeauna dovada măreției.**

Luca 9: 46 spune, „Iar între ei s-a ridicat o discuție,” a avut loc o dezbatere. **Versetele 46-47**

Asta înseamnă că dacă fac ceva pentru a mă auto-promova, sau să mă auto-intitulez, ori caut să-mi creez o imagine, Domnul poate privi inima mea și să spună, fundația acestei lucrări este greșită. Baza acțiunilor tale este greșită. **Versetele 47-48**, „fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi mare.”

Ce înseamnă cel mai mic?

Matei 18:4, „De aceea oricine se va umili ca acest copilăș, acela este cel mai mare în împărăția cerului.”

Dumnezeu pune mare preț pe umilință. **Isus spune că cel mai mic dintre voi, acela va fi cel mai mare.**

Ceea ce înseamnă că Lui Dumnezeu îi place să lucreze în și prin umilință. Lui Dumnezeu îi place să lucreze când suntem mici în viața noastră. Înaintea onoarei vine umilința.

Înțelegeți idea, lucrurile stau tot așa cum era cu Saul când era mic în proprii ochi, atunci Dumnezeu l-a înălțat. Așa că măreția este mărunțime, sau să ne vedem pe noi înșine cine suntem noi de fapt.

Se pare că măreția constă în a realiza cât de mici suntem și cât de mărunți suntem, apoi cât de mult avem nevoie de El. Gal. 2:20 „**Sunt crucificat împreună cu Cristos**

totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.”

Nu este falsă modestie... Priviți ce s-a întâmplat... Mă bucur că nu noi am făcut aceasta, și sigur că mă bucur că Dumnezeu a făcut-o prin noi.

Măreția este a nu ne asuma noi, ci a reflecta înapoi spre El.

Fraților, trebuie să fim atenți să nu mâncăm prea multă miere. Pentru noi să căutăm propria glorie nu este glorie.

Acei farisei se băteau reciproc pe spate și fără îndoială se onorau reciproc, și un învățat admira pe alt învățat. Dumnezeu îi numește neghiobi.

Uitați-vă în Luca 22: aceasta nu a fost singura dată când s-au certat referitor la cine avea să fie mai mare. În Luca 22, Isus spune, vă rog nu urmați și voi obiceiul oamenilor.

Luca 22:24-25 observați, „Împărații neamurilor exercită autoritate..” Aceasta este autoritatea umană. El spune, Eu vreau ca voi să fiți un pic diferiți față de ei. Observați, „cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.” Dar voi să nu fiți așa: versetele 26-27.

Nu ne spune că voi și cu mine ar trebui să avem mintea lui Cristos? Așadar dacă suntem dintre cei ce spun: „Omule! Abia aștept până când am totul din belșug, o să stau toată ziua și o să fie servit.”

Versetul 27

Uitați-vă în 2 Împărați 4, vreau să vă amintesc cum vede Dumnezeu măreția. Poate spui, frate Paul, eu slujesc toată ziua aici și nimeni nu mă vede. Dumnezeu te vede!

2Împărați 4:8, „Și s-a întâmplat într-o zi, că Elisei trecea pe la Sunem, unde era o femeie cu vază.” De ce era ea o femeie măreață? Pentru că Biblia spune că așa era ea. Ce caracteristici avea această femeie măreață? **Ea avea discernământ. Observați versetul 9: „Și ea a spus soțului ei: Iată acum, eu pricep ... ea a avut discernământ. Ea a priceput că acest om care tot trece prin zonă, nu este un om obișnuit. „Eu am priceput că acest bărbat este un om sfânt al lui Dumnezeu.”** Apoi preia inițiativa și spune soțului ei, hai să facem o cameră mică, un mic apartament, o să punem acolo cele necesare, iar el o să poată avea locul său când mai trece pe aici.

Citiți versetul 13 și observați, „Iată, tu te-ai îngrijit de noi cu toată această grijă;” Ea era o femeie măreață, era o slujitoare. **1Tim. 5:10, „Fiind adevărată pentru fapte bune; dacă a crescut copii, dacă a găzduit pe**

străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare lucrare bună.”

Această femeie a găzduit străini, iar Dumnezeu spune că este măreție în lucrul acesta. Trebuie să ne reamintim că nu este vorba despre ce spun alții despre noi, ci, ce ne învață Duhul Sfânt și ce are Dumnezeu de spus despre noi.

Trebuie să fim atenți.

Deschideți la 2 Cronici 26. Spuneți, nimeni nu mă vede, nimeni nu-mi acordă credit. Nimeni nu a spus ceva frumos despre mine. Continuă să slujești. Ai răbdare. Lasă-L pe Dumnezeu să-și facă lucrarea. **Fi mulțumit cu starea ta.**

2 Cronici 26: aici este pericolul când Dumnezeu împuternicește. Acesta este Ozia.

Versetul 5

Ozia l-a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia, atâta timp cât Ozia l-a căutat pe Domnul, El l-a făcut să prospere. Dumnezeu era Cel ce lucra.

Versetul 7, „Și Dumnezeu l-a ajutat... L-a ajutat împotriva dușmanilor. Observați și versetul 8, „Și Amoniții i-au dat daruri lui Ozia și numele său s-a răspândit.” De ce a devenit el renumit? Pentru că

Dumnezeu l-a ajutat. **Observați versetul 15, în timpul domniei sale lucrurile s-au dezvoltat tehnologic, el a inventat mai multe lucruri, iar numele său a fost răspândit foarte departe. Biblia spune, „fiindcă s-a întărit peste măsură” până a fost puternic.**

Observați versetul 16, „Dar după ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat spre nimicirea lui, ...”

El a uitat cine l-a întărit. A uitat cine l-a făcut prosper. A uitat cine l-a ajutat. Când a ajuns tare, inima sa s-a înălțat spre nimicirea sa. **Observați, „căci a încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeuul său,” ce a făcut?**

El s-a auto-intitulat, a intrat în Templul lui Dumnezeu să ardă tămâie, frate, el nu era preot. **Dar era atât de plin de el însuși, încât a făcut un marș de forță. Plin de el însuși, este rege, dar nu preot.** Frate, a intrat să ardă tămâie pe altarul tămâierii. Numai preotul în haină preotească cu chemare preotească era rânduit pentru lucrarea aceasta.

Azaria preotul a ieșit după el. Versetul 17. Erau 80 de preoți care nu erau speriați. Este în regulă să fi bărbat și nu un speriat. **Versetul 18, Biblia spune, „s-au împotrivit împăratului Ozia și i-au spus:...”** Frate, aici sunt 80 de preoți, și Azaria îi spune că nu poți face lucrul acesta! Ei i-au spus, ești împărat și nu preot, nu ești consacrat pentru acest lucru. Ieși din sanctuar. **Versetul 18, „ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat**

leaga; și nu va fi pentru onoarea ta de la Domnul Dumnezeu.” Observați versetul 19, Atunci Ozia s-a înfuriat...

Regele lui i se urcase la cap, se credea prea important, avea prea mult succes. Frate, el avea o tămâietoare în mână pentru arderea tămâiei, în timp ce este mânios pe preoți. Lepra a ieșit pe fruntea lui. **Dumnezeu și-a pus semnătura pe cele spuse de preot.** Preoții spuneau că nu ești consacrat. Nu ești chemat pentru lucrarea aceasta. Tu nu ar trebui să faci așa ceva, nu este rolul tău. Tu ești un împărat!!!

Frate, pe când era el furios pe preoți... Dumnezeu a semnat afirmația preoților pe fruntea lui cu lepră. Versetele 19-20

Ei îl escortau afară și atitudinea sa era schimbată. Pentru că el însuși se grăbea să iasă de acolo!!!

Observați, „Domnul l-a lovit...”

Versetul 21 de ce a fost el retezat? Deoarece el a fost ajutat peste măsură. Numele său a fost foarte răspândit, Dumnezeu l-a ajutat peste măsură până când a ajuns tare, apoi i s-a urcat la cap.

Dacă ar fi rămas mic în ochii săi, nu ar fi mers niciodată în acel temple în felul acela. Niciodată nu s-ar fi auto-intitulat astfel.

Această judecată asupra sa, nu a fost numai pentru o singură zi. El a rămas lepros pentru restul vieții. Lui nu i s-a mai permis nici să se apropie de casa Domnului! El a fost retezat! Auto-intitularea nu este măreție.